

Nieuwwetijds kinderen

Brochure 1

Inleiding

De Stichting Nieuwetijdskinderen ondersteunt ouders en verzorgers door inzicht te geven in de kenmerken en eigenschappen van de kinderen van deze tijd. Ons doel is dat hun kwaliteiten herkend en geaccepteerd worden en dat kinderen de juiste begeleiding krijgen.

In deze algemene brochure staan de kenmerken en eigenschappen van kinderen centraal. Ook willen we ingaan op vragen als: wie zijn de kinderen van deze tijd en wat wordt bedoeld met "de nieuwe tijd"?

Daarnaast is er uitgebreid aandacht voor de mogelijke problemen van deze kinderen. Wanneer ze uit balans raken, kunnen ze specifieke klachten krijgen. Hoewel de bespreking daarvan in deze brochure veel ruimte krijgt, willen nu alvast benadrukken dat gelukkig lang niet alle kinderen deze klachten krijgen.

Inhoud van deze brochure

- De nieuwe tijd
- Kinderen van deze tijd
- Moeilijk herkenbare eigenschappen
- Beschadigde kinderen
- Aarden
- Helpen met aarden
- Verder lezen
- Tenslotte

De nieuwe tijd

De nieuwe tijd is de tijd waarin we nu leven. Om inzicht te krijgen in het gedrag van de kinderen die nu geboren worden, is het dus nodig inzicht te hebben in bepaalde ontwikkelingen in deze tijd.

Spirituele bewustwording

Het begrip "nieuwe tijd" slaat op de spirituele bewustwording van grote aantallen mensen. Hoewel spiritualiteit van alle tijden is, beperkte spirituele bewustwording zich tot nu toe voornamelijk tot enkele individuen. Tegenwoordig echter kunnen heel veel mensen zich ten volle bewust worden van hun spiritualiteit.

Alles komt voort uit één bron. Tot dit "alles" behoort zowel de zichtbare als de onzichtbare wereld. Steeds meer mensen voelen het contact met die bron in zichzelf en proberen hier op hun eigen wijze uiting aan te geven.

Spirituele bewustwording speelt dus, bewust of onbewust, een steeds grotere rol in het leven van de mensen. Er zijn er die hier spontaan naar handelen. Deze mensen houden in hun dagelijks leven sterk rekening met hun gevoel en hun innerlijk weten. Anderen voelen dat er iets gaande is wat ze nog onvoldoende kunnen benoemen en gaan op zoek; onze tijd is ook een tijd van zoeken.

Paranormale ervaringen

Zo is er een grote belangstelling voor het ontwikkelen van paranormale vermogens als middel tot spirituele bewustwording. Er zijn dagelijks veel mensen met cursussen en oefeningen bezig om paranormale ervaringen te krijgen. Tot deze ervaringen behoren onder andere buitenzintuiglijke waarnemingen, uittredingservaringen en reïncarnatie-herinneringen.

Ze kunnen voor iemand inderdaad een middel zijn om tot spirituele bewustwording te komen. Spirituele bewustwording heeft alles te maken met het doorleven van vele ervaringen waardoor je gaat inzien dat alles voortkomt uit dezelfde bron. Paranormale ervaringen kunnen hier op enig moment bij horen. Wanneer we ze beschouwen als een middel om een doel te bereiken hebben ze dan ook een enorme toegevoegde waarde.

Het zoeken naar paranormale ervaringen kan echter ook een valkuil zijn. Ze kunnen belemmerend werken op iemands spirituele bewustwording wanneer ze niet worden beschouwd als een middel, maar als een doel op zichzelf. Het gaat dan niet meer om het leren door ervaringen, maar om de ervaring zelf.

Tussenstations

Het groeien naar spirituele bewustwording kun je vergelijken met een lange treinreis. Tijdens de reis stap je iedere keer op een, voor jou, aantrekkelijk tussenstation uit om allerlei ervaringen te krijgen. Op enig moment bekruipt je echter het gevoel dat je maar beter weer op de trein kunt stappen om naar een volgend station te reizen. Je kunt aan dit gevoel gevolg geven of niet; iedereen heeft hierin zijn eigen keuzevrijheid. Negeer je dit gevoel, dan blijf je echter hangen aan dat wat je al kent en mis je je aansluiting. Hierdoor ontnemen je jezelf de mogelijkheid op nieuwe ervaringen.

Ieder mens stapt op zijn eigen tussenstations uit. Er zijn veel mensen op weg naar spirituele bewustwording zonder dat ze paranormale ervaringen hebben. Ze stappen simpelweg op andere tussenstations uit en vinden andere ervaringen om tot bewustwording te komen. Alle mensen worden door spirituele bewustwording

beïnvloed. Langzaam maar zeker voelen ze dat ze met alles verbonden zijn omdat alles voorkomt uit dezelfde bron. Deze wetenschap dringt door alles en iedereen heen en heeft een steeds grotere invloed op mensen. Misschien is deze invloed wel het best waarneembaar bij onze kinderen.

Kinderen van deze tijd

Nieuwetijdskinderen vormen geen aparte groep. Alle kinderen zijn tenslotte kinderen van hun deze tijd – *onze* tijd, die van ons allemaal een doorleefd, persoonlijk antwoord vraagt op zingevingsvraagstukken en spirituele uitdagingen. Steeds meer kinderen laten ons duidelijk zien dat zij nog in nauw contact staan met de geestelijke werkelijkheid die ze bij hun geboorte hebben verlaten. De manier waarop ze zich uiten is dan ook vaak een weerspiegeling van de geestelijke werkelijkheid waar ze vandaan komen.

We onderscheiden de volgende kenmerken en eigenschappen die kinderen, in meer of mindere mate, kunnen hebben:

Respect voor de medemens, dier en natuur

Wanneer je weet dat alles voortkomt uit dezelfde bron, ligt het ook voor de hand dat je respect hebt voor het milieu dat je omringt en waarvan je deel uitmaakt. Dan kijk je niet alleen naar uiterlijke verschijningsvormen, maar ervaar je in alles een eenheid. Je ziet dan niet alleen een mens, boom of steen (de verschijningsvorm), maar je ervaart ook de kern, die bij alles en iedereen rechtstreeks verbonden is met de bron. Je herkent met andere woorden in alles jezelf. Dit maakt dat je er ook met veel meer zorg mee omgaat. Om deze reden zijn veel kinderen zeer begaan met het lot van dieren en planten en houden ze zich al op jonge leeftijd bezig met milieuvraagstukken.

Innerlijke wijsheid

In de uitspraken van kinderen blijkt soms duidelijk dat ze een diep psychologisch inzicht hebben, iets wat je op grond van hun leeftijd en levenservaring absoluut niet zou verwachten. Een voorbeeld: "Mama, je moet niet boos zijn als iemand iets niet weet, je moet pas boos worden wanneer iemand iets niet wil weten." Of ze hebben kennis van zaken waarvan ze eigenlijk nog geen weet kunnen hebben. Dingen die kinderen beweren, worden soms pas jaren later door de wetenschap "bewezen".

De innerlijke wijsheid van kinderen noodzaakt volwassenen om hen serieus te nemen. Volwassenen vinden, ten onrechte, wel eens dat ze iets beter weten omdat ze meer kennis hebben. Wanneer we kinderen in hun waarde laten, dringen we bijvoorbeeld niet meteen aan op bewijs. Een gevoel of een weten laat zich niet altijd zo makkelijk bewijzen.

Innerlijke wijsheid uit zich ook wel in een direct en onmiddellijk weten. Zo weten sommige kinderen precies wat voor eten hun lichaam nodig heeft om gezond te blijven, of wat ze juist moeten laten staan. In de praktijk betekent dit dat het ene kind voor ander voedsel zal kiezen dan het andere. Het ene kind eet met smaak (en respect!) zijn vlees, het andere moet hier niets van hebben en eet vegetarisch. Kinderen kunnen meestal niet aangeven waarom ze daarvoor kiezen, ze weten het gewoon. Wanneer ze de ruimte krijgen om te handelen naar wat ze weten, gaan ze soms lijnrecht in tegen heersende overtuigingen.

Grote gevoeligheid

Gevoeligheid kan zich uitstrekken over allerlei gebieden. Sommige kinderen zijn lichamelijk gevoelig en krijgen bijvoorbeeld al snel last van allergieën en voedingsintoleranties. Anderen zijn emotioneel gevoelig en voelen bijvoorbeeld

andere mensen heel goed aan. Kinderen die verstandelijk gevoelig zijn kunnen gemakkelijk leren.

En dan zijn er ook nog de kinderen die intuïtief gevoelig zijn. Intuïtief gevoelige kinderen kunnen allerlei paranormale vermogens hebben, bijvoorbeeld het horen van stemmen, het zien van entiteiten en aura's, het voelen van pijn van anderen, telepathische vermogens, herinneringen aan vorige levens en uittredingservaringen. Ook hebben ze vaak contact met geestelijke begeleiders.

Anders reageren op voedingsmiddelen, genotmiddelen en medicijnen

Steeds meer kinderen krijgen tegenwoordig, na korte of langere tijd, klachten door overmatig gebruik van middelen als alcohol, drugs, suiker, melk, gist, theïne en cafeïne. Dit wil niet zeggen dat dit "slechte" voedingsmiddelen zijn. Suiker is bijvoorbeeld, als het in geringe hoeveelheden gebruikt wordt, geen "slecht" product.

Alleen, wanneer kinderen met een gevoelig lichaam veel suiker aangeboden krijgen, gaat het lichaam al snel protesteren. Het kind ontwikkelt een intolerantie tegen suiker met soms verstrekende gevolgen zoals depressiviteit, een bloedsuikerspiegel die makkelijk uit balans raakt, overactief gedrag of soms zelfs ernstige lichamelijke klachten. Kinderen met een gevoelig lichaam dienen alleen alles waar "te" voor staat te vermijden. Dit is uiteraard niet eenvoudig in een maatschappij waar alles "te" ruim voorhanden is.

Kinderen hebben nogal eens een hekel aan medicijnen. Vaak "voelt" voor hen een medicijn niet goed. Dit geldt met name voor medicijnen die in de psychiatrie worden gebruikt. Ze weten vaak intuïtief dat ze bepaalde processen, hoe moeilijk soms ook, helemaal zelf moeten doorleven. Ze willen deze processen dan ook niet kunstmatig onderdrukken, omdat ze dit ervaren als symptoombestrijding. Hun verzet komt soms zelfs tot uitdrukking in het simpelweg niet reageren op de medicijnen. Of ze nemen de medicijnen niet in, maar zoeken op een alternatieve manier hulp voor hun psychische of lichamelijke problemen.

Onmiddellijk doorzien van onrecht, onechtheid en bedrog en een sterk rechtvaardigheidsgevoel

Kinderen kunnen vanuit dit "doorzien" heel sterk reageren op een situatie en laten dit soms duidelijk weten in een emotionele reactie, nogal eens tot grote ontsteltenis van de omgeving. Uitspraken kunnen heel confronterend zijn.

Maling hebben aan allerlei overtuigingen en conventies

Zo zullen veel kinderen alleen kiezen voor een carrière, geld verdienen, trouwen en kinderen krijgen, als dat strookt met hun eigen gevoel. Ze maken hun keuzes op basis van hun innerlijk weten en niet op basis van dat wat anderen nodig lijkt. Hun persoonlijke overtuiging wordt immers gevoed door hun intuïtieve gevoel en is vaak niet verstandelijk bepaald.

Een individuele persoonlijke ontwikkeling

De ontwikkeling verloopt dikwijls op een volstrekt individuele wijze. Meer en meer kinderen ontwikkelen zich op een unieke wijze, die niet in de boeken beschreven staat. Wat kinderen op een bepaalde leeftijd wel of niet zouden moeten kunnen, is hun een zorg. De ene keer maken ze een heel snelle sociaal-

emotionele ontwikkeling door en steken ze al hun energie in vriendjes en vriendinnetjes.

De volgende periode maken ze op verstandelijk niveau ineens een grote sprong. Dan zitten ze met hun neus in boeken, of stellen ze wel duizend keer op een dag de vraag "waarom". Vervolgens hebben ze volop aandacht voor hun intuïtieve vermogens en denken ze urenlang na over het leven na de dood, waaraan ze soms nog levendige herinneringen hebben.

Originaliteit

Er zijn kinderen met enorm vernieuwende inzichten. Zij geven vorm aan iets wat anderen nog nooit hebben laten zien. Dit komt onder andere omdat ze niet gebonden zijn aan overtuigingen en conventies. Zo zullen deze kinderen zich niet zo snel aanpassen aan de groepsnormen. Meestal is de groep daar niet zo blij mee, omdat originaliteit of eigenheid als onveilig wordt ervaren.

Intuïtief ervaren

Meer en meer kinderen ervaren hun omgeving intuïtief. Intuïtief ervaren heeft een of meer van de volgende kenmerken:

- Het is niet taalgebonden. Een groot aantal intuïtieve kinderen ordent de wereld door middel van beelden (waaronder kleuren), geluiden, geuren, smaken en/of lichamelijke gevoelens. Bij andere kinderen verloopt deze ordening door het ervaren van een direct weten. Dit is geen bewuste keus, het gebeurt gewoon. Het is een heel directe manier van ervaren. Een intuïtieve ervaring slaat de (relatief) langere weg van informatieverwerking via de zintuigen over. Een ervaring wordt rechtstreeks door het zenuwstelsel opgevangen en verwerkt.
- Het is niet gebonden aan tijd (heden, verleden, toekomst) en ruimte. Een kind dat beeldend ervaart kan dus ook mani-puleren met ruimtelijke voorstellingen.
- Het stelt iemand in staat om verbanden te ervaren die anderen ontgaan. Intuïtief ervaren is nergens aan gebonden en is ten opzichte van een gegeven helemaal vrij. Zo maken intuïtieve mensen bij het oplossen van problemen gedachtensprongen die anderen niet zo snel maken. Ze kunnen zaken aan elkaar koppelen die voor anderen niets met elkaar te maken hebben. Ze ervaren dan ook meerdere zaken tegelijk. Deze werken op elkaar in en vormen een betekenisvol geheel.
- Het is abstracter dan taal. Wanneer je de dingen als niet los van elkaar ervaart, zie je verschillende verbanden. Een manier om dit te verwerken is door de informatie op de één of andere manier meer compact te maken. Dit doen intuïtieve mensen door informatie heel sterk te abstraheren. Ervaringen worden teruggebracht naar essenties, zoals symbolen. Zo kunnen complexe situaties snel worden overzien. Details in de aangeboden informatie zijn volledig weggenvilleerd.
- Het is gebaseerd op herkenning van eerder opgedane ervaringen.
- Het is een wijze van ervaren die intens kan verbinden. Een intuïtief kind kan zich makkelijk verbinden (identificeren) met andere mensen, maar ook met een steen, een dier, een plant of wat dan ook. Een intuïtieve ervaring wordt beleefd als iets wat van jezelf is. Je bent zélf die ander, het dier, enz.

Nadelen van intuïtief ervaren

Kinderen die de wereld intuïtief ervaren kunnen in het dagelijks leven met allerlei problemen geconfronteerd worden:

- **Het onderwijs vanaf groep drie gaat uit van een logisch-analytische benadering van zaken. Een intuïtief mens ervaart analoog. Het opnemen en verwerken van seriële informatie kost dan ook veel tijd en moeite. Seriële informatie bestaat uit het aanbieden van elkaar opeenvolgende gegevens waarbij volgorde en tempo van belang zijn. Dit is intuïtieve kinderen wezensvreemd. De gevolgen in de praktijk zijn bijvoorbeeld dat veel kinderen lees- en spellingsproblemen hebben. Vaak worden deze kinderen dyslectisch genoemd omdat ze fouten maken in de structuur van een woord. Ook hebben ze vaak moeite met het leren van vreemde talen.**
- **Intuïtieve kinderen kunnen in verwarring raken wanneer ze woorden (zoals lidwoorden en voorzetsels) niet kunnen ervaren als beeld, geur, smaak, geluid en gevoel of wanneer er geen uitdrukingsmogelijkheid bestaat voor wat ze ervaren. Creatief als ze zijn verzinnen intuïtieve kinderen soms zelf woorden.**
- **Intuïtieve kinderen maken gedachtesprongen die minder intuïtieve mensen kunnen ontgaan. Een gesprek neemt hierdoor soms een onverwachte wending. Overigens communiceren intuïtieve mensen wel heel makkelijk met elkaar, ze zijn het immers gewend om veel gedachtesprongen te maken.**

Sterke en onafhankelijke mensen

Wanneer de omstandigheden optimaal zijn, ontwikkelen ze in hun jeugd een duidelijk beeld van wie ze zijn, van hun goede en slechte kanten en van hun sterke en zwakke punten. Dit maakt hen heel autonoom. Toch zijn het geen onbereikbare mensen in een ivoren toren. Veelal hebben ze, door hun emotionele gevoeligheid, juist een enorm inlevingsvermogen. Maar desondanks blijven ze zichzelf.

Ervaringsgerichtheid

Veel kinderen dragen tegenwoordig bij hun geboorte een groot pakket aan reeds opgedane levenservaring bij zich. Deze, in eerdere levens opgedane, ervaringen willen ze graag in hun huidige leven benutten. Daarom doen ze hun best om deze "oude" ervaringen in hun huidige nieuwe persoonlijkheid te integreren. Een manier om dit te doen is het doorleven van allerlei situaties.

Tijdens het opdoen van ervaringen in het huidige leven "herkennen" kinderen iets wat zij al bij zich droegen en vindt er een integratie plaats tussen wat ze al wisten en ervaringen van de huidige persoonlijkheid. Door herkenning krijgen de oude ervaringen een plaatsje in de persoonlijkheid. Dit betekent dat kinderen soms maar één keer iets hoeven te zien, te horen of mee te maken om zich er volledig bewust van te zijn.

Kinderen zoeken niet zo maar ervaringen. Ze zoeken de ervaringen die ze nodig hebben in verband met de invulling van hun leven. Ze hebben een intuïtief juist gevoel voor het doel van hun leven. Bewust of onbewust weten ze met welk doel ze geboren zijn en welke levenslessen ze nodig hebben om dit doel te bereiken.

Wanneer deze kinderen hun eigen weg kunnen kiezen, handelen ze dan ook vanuit hun intuïtie.

Stel dat een kind zich heeft voorgenomen om later met mensen te werken. Zo'n kind heeft al op heel jonge leeftijd grote interesse in het doen en laten van de ander. Het zal van jongs af aan proberen de menselijke geest te doorgronden en zoekt naar allerlei ervaringen om anderen nog beter te begrijpen. Soms houdt dit in dat ze in hun leven eerst allerlei vervelende ervaringen meemaken om later als ervaringsdeskundige anderen te kunnen helpen. Dat ze ook wel eens wegen inslaan die ouders en verzorgers minder wenselijk achten, staat buiten kijf. Denk hierbij bijvoorbeeld aan kinderen die een poosje het criminele pad op gaan of experimenteren met drugs. Zulke activiteiten doen een aanslag op het vertrouwen van ouders in hun kind, maar juist het vertrouwen in een goede afloop is voor deze kinderen van groot belang. Deze kinderen zijn in het algemeen geen criminelen of verslaafden, maar zoeken slechts tijdelijk deze ervaringen.

Procesgerichtheid in plaats van doelgerichtheid

Dat de kinderen meer gericht zijn op het proces dan op het doel heeft te maken met hun ervaringsgerichtheid. In het bewust doorleven van ervaringen komen kinderen tot integratie. Dit is van veel groter belang dan het einddoel op zich. Zo vinden ze bijvoorbeeld het in elkaar zetten van een bouwdoos interessanter dan het uiteindelijke resultaat. Tijdens het bouwen doen ze immers allerlei vaardigheden en inzichten op, die ze nodig hebben.

Zoeken naar inzicht in plaats van kennis

Kinderen hebben een sterke drang zelfstandig ervaringen op te doen. Iets zelf ervaren leidt tot inzicht, iets uit een boek leren levert over het algemeen slechts kennis op.

Er komen meer en meer kinderen die intelligent genoeg zijn om een opleiding te volgen, maar absoluut geen zin hebben in school. Scholen worden geconfronteerd met kinderen die niet mee willen werken omdat ze het onderwijs niet als zinvol ervaren.

Deze kinderen willen echter wel graag leren, maar op een andere manier. Ze willen met hun handen voelen, met hun ogen zien en met hun oren horen. Zo'n kind geef je geen boek over een fiets om een fiets te leren kennen. Je geeft een fiets die helemaal uit elkaar gesloopt mag worden. Een kind ervaart dan in de praktijk de logische verbanden in de constructie en leert vanuit de praktijk welke onderdelen een fiets tot fiets maken. Kortom; een kind ervaart het concept, verwerft inzicht in geheel en maakt op deze manier zichzelf de fiets "eigen". Een boek over dit onderwerp zegt zo'n kind niets. Het in het hoofd stampen van losse feiten zonder zinvolle context wordt net zo snel weer vergeten als het geleerd is. Het glijdt als zand tussen hun vingers door.

Nog een voorbeeld: het in het hoofd stampen van losse woordjes bij de vreemde talen. Losse woorden zonder enig verband worden niet lang onthouden. Geef deze kinderen een hele tekst waarin ze zichzelf kunnen inleven en ze leren de woordjes splendorwijs!

Veel vertrouwen

Kinderen die zich verbonden voelen met de bron, benaderen de wereld, andere mensen en het leven zelf van nature vol vertrouwen omdat ze geen wezenlijk verschil ervaren tussen zichzelf en de rest. Dit schept een band waardoor ze niet

bang zijn. Dit vertrouwen wordt overigens door omstandigheden nogal eens ondermijnd. Sommige kinderen leren helaas binnen de kortste keren dat ze als mens wel degelijk iets te vrezen hebben van de wereld.

Dromerigheid

Sommige nieuwetijdskinderen zijn echte dromers. Ze trekken zich gemakkelijk terug in zichzelf. Ze hebben een kleurrijke innerlijke wereld, waarin vaak meer te beleven valt dan bijvoorbeeld op school. Voor hen is het onderwijs interessanter wanneer het meer ervaringsgericht is en er meer audiovisueel materiaal beschikbaar is.

Bovenstaande opsomming moet men niet tot standaard verheffen. De informatie over dit onderwerp zal de komende jaren constant aan veranderingen onderhevig zijn omdat er zonder enige twijfel nog aandachtsgebieden zijn die zich op dit moment aan ons gezichtsveld onttrekken. De opsomming is ook niet compleet. We hebben ons ertoe beperkt kort een aantal verschijnselen te beschrijven die de invloed van spiritualiteit in het dagelijks leven van kinderen verduidelijken. De beschreven verschijnselen zijn ook niet nieuw. Spiritualiteit is van alle tijden en de verschijnselen ook. Er zijn veel volwassenen die zichzelf herkennen in wat we hier beschrijven. We constateren dat het aantal kinderen dat beantwoordt aan het boven beschreven beeld snel toeneemt.

Moeilijk herkenbare eigenschappen

Alhoewel alle kinderen van deze tijd nieuwetijdskinderen zijn, zijn de opgesomde kenmerken en eigenschappen niet bij alle kinderen duidelijk herkenbaar. Er zijn kinderen bij wie ze simpelweg door omstandigheden minder makkelijk te herkennen zijn. Daarnaast herkennen ouders en opvoeders de verschijnselen die ze waarnemen soms niet of ze interpreteren die verkeerd.

Kinderen met een handicap

Er zijn kinderen die zich niet zo spontaan kunnen uiten omdat ze een aantal vaardigheden missen. Denk bijvoorbeeld aan kinderen met een verstandelijke handicap. Deze kinderen kunnen niet altijd even makkelijk duidelijk maken wat er in hen omgaat. Wie hier oog voor heeft, herkent bij deze kinderen wel degelijk een spirituele instelling. Soms zit hun herkenbaarheid in subtiele dingen zoals de manier waarop ze zich met een dier of met de natuur kunnen verbinden. Het kan zijn dat gehandicapte kinderen een taak hebben die verband houdt met andere mensen in hun omgeving. Er zijn kinderen die een taak op zich hebben genomen, die ze alleen vanuit een gehandicapte situatie kunnen vervullen. Ouders van kinderen met het syndroom van Down of ouders van autistische kinderen hebben nogal eens het gevoel dat hun kinderen geboren zijn met een speciale taak. Deze ouders weten dat ze veel van hen kunnen leren en dat ze een grote toegevoegde waarde hebben in hun leven.

Introverte kinderen

Een groot aantal van de opgesomde kenmerken en eigenschappen wordt gemakkelijk door ouders en opvoeders opgemerkt als ze letten op de taaluitingen van het kind. Maar niet alle kinderen zijn makkelijke praters. Er zijn er ook die liever hun gevoelens voor zich houden. Deze kinderen laten in gesprekken nooit het achterste van hun tong zien. Ze hebben het er heel moeilijk mee wanneer je hen vraagt naar hun eigen mening over een situatie of wanneer je iets wilt weten over hun emoties.

Niet-praters uiten zich soms wel op andere manieren, bijvoorbeeld door hun gedachten op te schrijven of zich op een kunstzinnige manier te uiten, zoals beeldhouwen of schilderen. Ook kunnen ze zich uitdrukken in sport, dans en muziek.

Spiritualiteit komt op veel manieren tot uitdrukking. Een kind met een gevoelig lichaam kan een kei zijn in sport. Andere kinderen maken door tekeningen inzichtelijk dat ze zich sterk verbonden voelen met dat wat er om hen heen gebeurt, bijvoorbeeld naar aanleiding van een oorlog of een ernstig ongeluk. Er zijn ook introverte kinderen die zich zo sterk kunnen verbinden met klank en muziek dat ze prachtig kunnen dansen, zingen of musiceren.

Voor kinderen die veel informatie opnemen, is het meestal van belang dat ze zich voldoende kunnen uiten. Als ouders merken dat hun kind zich op geen enkele wijze uiten kan, zien ze zich ook voor de taak gesteld samen met hun kind op zoek te gaan naar een passende en bevredigende uitingsmogelijkheid.

Ouders en opvoeders weten vaak weinig van de kenmerken en eigenschappen van de huidige kinderen. Hierdoor is de kans groot dat ze bepaalde signalen niet kunnen herkennen. Denk bijvoorbeeld aan voedings-intolerantie of aan het hebben van paranormale vermogens.

In het geval van voedingsintolerantie kan dit ertoe leiden dat bepaalde lichamelijke (bijv. darmklachten) of geestelijke (bijv. depressie) symptomen aan een andere oorzaak wordt geweten en dat dientengevolge een kind, zonder resultaat, van de ene naar de andere dokter wordt gesleept.

Paranormale ervaringen worden wel eens genegeerd als zijnde het product van een rijke fantasie, terwijl paranormaal vermogen één van de kenmerken kan zijn van nieuwe-tijdskinderen.

Eigenschappen en kenmerken worden soms verkeerd geïnterpreteerd omdat we vasthouden aan bestaande definities en conventies. We geven bepaalde verschijnselen een betekenis in de overtuiging dat we deze verschijnselen herkennen. Om de huidige kinderen te kunnen begrijpen en begeleiden is het echter noodzakelijk een deel van de interpretaties, kaders, beperkingen en overtuigingen (waarin wij zo gewoon zijn om te denken) overboord te zetten. Het is belangrijk open te staan voor verklaringen. Denk bijvoorbeeld aan paranormale vermogens.

Het gebeurt helaas nog regelmatig dat een kind medicijnen voorgeschreven krijgt omdat het deze vermogens heeft. Voor een aantal mensen is iemand met deze vermogens nog steeds een hallucinerende gestoorde. Gelukkig dringt het langzaam maar zeker tot veel mensen door dat deze vermogens er gewoon bijhoren.

Vaak komt het voor dat een kind bepaalde kenmerken en eigenschappen wel heeft, maar deze in de loop van de tijd niet meer uit omdat het beschadigd raakt.

Beschadigde kinderen

Het hangt van allerlei omstandigheden in het dagelijks leven af of de kenmerken en eigenschappen van nieuwetijdskinderen in het dagelijks leven zichtbaar zijn. De voorwaarde hiervoor is dat kinderen zich veilig voelen.

Bij de kinderen die zich onveilig voelen, gaan specifieke kenmerken en eigenschappen weliswaar niet verloren, maar een kind kan er toch niet meer "bij" komen. Dan worden alle bijzondere vermogens weggedrukt tijdens het gevecht om te overleven; wie maakt zich bijvoorbeeld druk om het milieu wanneer je om te overleven moet vechten voor een stuk brood?

Hoewel innerlijke kracht en een autonome levenshouding kenmerkend zijn voor nieuwetijdskinderen, zijn lang niet alle kinderen in staat om in beschadigende situaties zichzelf te blijven. Sommige, heel sterke, kinderen blijven trouw aan zichzelf, maar anderen worden beschadigd en gaan zich dan ook heel anders gedragen dan je zou verwachten.

Er zijn verschillende omstandigheden denkbaar waardoor kinderen beschadigd raken. Het woord "beschadigd" gebruiken wij in de breedste zin van het woord. Een kind dat zijn originaliteit inlevert en zich aanpast aan de massa, is beschadigd, maar ook een kind met bestaansangst, een kind zonder respect voor anderen of een kind dat ziek wordt omdat het verplicht eten moet gebruiken dat niet bij hem past.

We onderscheiden drie mogelijke oorzaken van beschadigingen: de situatie binnen het gezin, op school en in de maatschappij.

Het gezin

Kinderen kunnen beschadigd raken door de gezinssituatie, bijvoorbeeld door lichamelijk en geestelijk geweld, of aan een slecht geregelde scheiding. Kinderen hebben een gevoel van veiligheid nodig en kunnen het kwijtraken wanneer ouders dit niet kunnen waarborgen. Er zijn ook ouders en opvoeders met uitgesproken ideeën over de vraag hoe kinderen opgevoed horen te worden en hoe ze zich zouden moeten gedragen.

Sommige ouders en opvoeders projecteren hun verwachtingen en behoeften op hun kinderen: "Ik ben geen sportvrouw van het jaar geworden, maar ik werk er keihard aan dat mijn dochter dit wel wordt!"

Daarnaast valt het ook niet altijd mee een kind van deze tijd op te voeden. Ze zijn in het dagelijks leven soms heel anders dan we misschien gewend waren. Ze durven "ja" of "nee" te zeggen en zijn minder aangepast omdat ze hun eigen normen en waarden hebben.

Vaak zitten ze minder vast in allerlei overtuigingen over "goed" en "kwaad" en hebben ze een andere mening over godsdienstige zaken. Dit houdt in dat ze zich niet zo thuis voelen in een bepaalde religieuze stroming.

Wanneer kinderen in conflictsituaties komen omdat ze anders zijn, zullen ze meestal uiteindelijk toch het onderspit delven. Kinderen passen zich maar aan om zich veilig te voelen. Hierdoor raken ze op den duur van zichzelf vervreemd, wat niet altijd zonder gevolgen blijft. Soms zijn gedragsproblemen, maar ook lichamelijke of psychische problemen terug te voeren op een afge-dwongen aanpassing door de omgeving.

De school

Er komen steeds meer klachten over kinderen die zich op school niet kunnen concentreren, heel beweeglijk zijn, faalangst hebben, onzeker zijn of die zich niet meer door school uitgedaagd voelen en afhaken. Het onderwijs zou hier wat aan kunnen doen, door nieuwetijdskinderen te accepteren zoals ze zijn. Kenmerken van nieuwetijdskinderen als intuïtief ervaren, innerlijke wijsheid, originaliteit, dromerigheid en een individuele persoonlijke ontwikkeling spelen een grote rol in het functioneren op school. Daarom is het van groot belang dat leerkrachten weten hoe ze deze kinderen kunnen begeleiden. Twee voorbeelden:

Wanneer een kind in een bepaalde fase verstandelijk ver vooruit loopt en graag wil lezen, wil dit nog niet zeggen dat de motoriek ver genoeg ontwikkeld is om ook te kunnen schrijven. Kinderen met een verstandelijke ontwikkelingsvoorsprong kunnen toch heel goed met de lessen mee komen wanneer ze bijvoorbeeld mogen schrijven met behulp van een computer. De motoriek is op enig moment vanzelf genoeg ontwikkeld om het schrijfonderwijs op te pakken.

Een toenemend aantal kinderen is heel druk en beweeglijk. Ook dit is een kenmerk van veel kinderen van de huidige tijd. Nieuwetijdskinderen drukken zich vaak uit in beweging of veel praten wanneer ze moeite hebben met zintuiglijke en/of buitenzintuiglijke prikkels. Het ene kind krijgt er te veel, het andere kind te weinig. Veel bewegen en praten kan een manier zijn om prikkels te verwerken; wat er in komt gooi je er weer uit. Andere kinderen bewegen zich veel omdat ze te sterk "onderprikkeld" zijn. Ze krijgen te weinig zintuiglijke prikkels waardoor ze onvoldoende in contact staan met de wereld om hen heen. Om dit te compenseren zijn ze constant op zoek naar prikkels. Niets is te gek. De beweging kan voor zo'n kind niet te wild zijn, het geluid niet te hard of de aanraking kan niet ruw genoeg zijn. Er wordt alles aan gedaan om zintuiglijke prikkels te ervaren.

ADHD

Steeds meer kinderen zijn druk en vertonen verschijnselen van hyperactiviteit (ADHD oftewel Attention Deficit Hyperactivity Disorder). Deze kinderen hebben echter niet allemaal een neurologische stoornis (hersenstoornis). Anders gezegd: niet alle extreem drukke kinderen 'zijn' hyperactief, ook al uiten ze zich zo. De verschijnselen zijn welsiwaar voor een groot deel dezelfde, maar de oorzaak is anders. In deze gevallen ligt de oorzaak niet in een aangeboren stoornis, maar in het moeite hebben met aarden.

De verschijnselen zijn dan ook niet helemaal gelijk. Een groot verschil met "echte" hyperactiviteit zit hem bijvoorbeeld in het vermogen om zich op bepaalde momenten toch goed op een bezigheid te concentreren. Minder goed gearde kinderen kunnen dit, wanneer ze iets als zinvol en uitdagend beschouwen, heel goed. "Echte" hyperactieve kinderen kunnen dit niet of nauwelijks. Ook leren minder goed gearde kinderen van negatieve ervaringen.

Daarnaast zijn minder goed gearde kinderen aan te spreken op hun gedrag. Ze kunnen heel goed aanvoelen of je correctie terecht is of niet en zullen zich dan ook laten corrigeren indien ze dit als terecht beschouwen.

Beweeglijkheid wordt veelal pas lastig wanneer kinderen in groep drie zitten. Daar worden ze geacht stil te zitten en op te letten. Een mogelijke oplossing kan op zo'n moment liggen in het vervangen van stoelen voor grote zachte ballen. Uit experimenten blijkt dat beweeglijke kinderen zich veel beter kunnen concentreren wanneer ze zich tijdens het werken door middel van een bal kunnen blijven bewegen. Op die manier reageren ze de prikkels die ze uit de klas en van de straat ontvangen meteen af en kunnen ze zich op hun taak blijven concentreren. Door kinderen te helpen met aarden wordt structurele hulp geboden.

De mogelijke problemen op school hebben vaak tot gevolg dat deze kinderen naar het speciaal onderwijs gestuurd worden, waar ze feitelijk niet thuis horen. Er komen steeds meer signalen van docenten uit het speciaal onderwijs dat ze te maken krijgen met een categorie kinderen die qua gedrag wel in dit onderwijs passen, maar waarvan ze toch het gevoel hebben dat ze er niet thuis horen omdat hun problemen fundamenteel andere oorzaken kennen. Leerkrachten voelen dat er wat "anders" aan de hand is, maar kunnen dit niet benoemen. Veelal gaat het hier om kinderen met gedragsproblemen waarvan we de oorzaak onvoldoende kennen.

Bekend is dat 10% van de kinderen in het speciaal onderwijs verstandelijk meer begaafd is. Kinderen met een goede verstandelijke begaafdheid zijn op het gebied van kennisverwerving heel gevoelig. De ontwikkeling verloopt niet altijd volgens vaste lijnen.

Een mogelijke oorzaak voor gedragsproblemen is dat hun emotionele ontwikkeling achter blijft bij hun verstandelijke ontwikkeling. Hierdoor kunnen ze gedragsproblemen krijgen die heel veel lijken op de problemen van kinderen die juist aan de onderkant eruit vallen, de minder intelligente. Omdat verschijnselen nog te vaak eenzijdig geïnterpreteerd worden, komen ze soms in het speciaal onderwijs terecht. Hun gedragsproblemen zijn weliswaar correct gesignaleerd, maar verkeerd geïnterpreteerd.

Harde cijfers over emotioneel, lichamelijk of intuïtief gevoelige kinderen die uit het reguliere onderwijs vallen, zijn niet beschikbaar. Afgaande op de signalen die gegeven worden vanuit het speciaal onderwijs, kunnen we stellen dat er veel kinderen niet geholpen zijn met (alleen) speciaal onderwijs, omdat hun gedragsproblemen andere oorzaken hebben.

De maatschappij

Er zijn delen van de wereld waar kinderen volstrekt geen reden hebben om aan te nemen dat ze veilig zijn. Kinderen die in onveilige gebieden geboren worden, zijn bezig met overleven. Dit laat zeer weinig ruimte voor het ontwikkelen van spirituele vermogens. Maar ook in onze maatschappij zijn kinderen niet altijd veilig. Zo is bijvoorbeeld de druk die op kinderen wordt gelegd om te leren en te presteren in deze maatschappij algemeen aanvaard, maar dat past zeker niet altijd bij de huidige kinderen.

Ook een alternatieve manier van denken wordt hun niet altijd in dank af genomen. Kinderen die niet hechten aan geld, maar wel aan liefde en aandacht voor elkaar, vormen op den duur een bedreiging voor mensen met andere, met name economische, belangen.

Ook de wetenschap komt door de nieuwe mens meer en meer onder druk te staan. In vroeger tijden waren spiritualiteit en wetenschap nauw met elkaar verweven. De nieuwe mens zal deze verwevenheid zeker weer zoeken. Dit tot grote schrik van veel huidige wetenschappers die meestal uitgaan van een traditioneel natuurwetenschappelijke manier van kennisverwerving en wetenschap bedrijven. Volgens iemand met een dergelijke visie heeft bijvoorbeeld een lichamelijk ziek mens alleen medicijnen of een ingreep nodig. Dat de mens door middel van een ziekte zielenpijn kan uitdrukken wordt afgedaan als flauwekul.

Toch zal de nieuwe mens deze zielenpijn betrekken bij het genezingsproces; hij is zich zeer bewust van de relatie tussen het lichaam en de ziel.

Één van de manieren waarop kinderen aangeven dat voor hen een grens bereikt is, is een woedeaanval. Wanneer ze telkens weer moeten voldoen aan de waarden en normen en de overtuigingen van anderen, stijgt het water wel eens naar de lippen. Ook kinderen die zichzelf regelmatig onveilig voelen, kunnen agressief worden.

Een heel andere bron van boosheid is verontwaardiging. Een kind kan woedend worden, als het misstanden signaleert: misbruik, uitbuiting, milieuvervuiling, oorlogen. Het snapt niet wat mensen bezielt. Iets of iemand anders iets aandoen is in hun ogen immers hetzelfde als dit jezelf aandoen. Deze kinderen weten dat er in de kern geen verschil is tussen de aarde en jezelf, tussen een dier en een mens, tussen een koning en een bedelaar of tussen een mohammedaan en een christen.

Overigens is af en toe woedend worden voor de gezondheid van het kind beter dan alles maar slikken. Kwaad worden is ten minste nog een poging om een situatie te veranderen. Kinderen die alles opkroppen, raken vaak meer beschadigd dan kinderen die zich, op wat voor manier dan ook, uiten.

Aarden

Als een kind verwekt wordt, begint het proces van samenvoeging van lichaam en ziel. Dit wordt ook wel het proces van aarding genoemd. De ziel, oftewel het energetisch lichaam, verbindt zich tijdens het aarden met een grofstoffelijk lichaam.

Over het algemeen verloopt deze integratie binnen een jaar of zeven heel goed. Dit is echter niet bij alle kinderen het geval; sommige kunnen maar heel moeilijk wennen aan hun fysieke lichaam of voelen zich niet veilig genoeg om zich definitief aan hun lichaam te verbinden. Sommige kinderen hebben genoeg redenen om zichzelf op aarde niet prettig te voelen. Minder goed gearde kinderen zijn uiteraard wel verbonden met hun lichaam, maar meer op een "afstand", ze blijven met hun bewustzijn een stukje buiten hun lichaam. Dit gaat bij sommige kinderen wel eens zo ver dat het hun ook tijdens de volwassenheid niet lukt een volledige integratie tussen lichaam en ziel te bereiken.

Overigens moet het niet kunnen aarden onderscheiden worden van de keus die een mens zélf heeft om lichaam en ziel van elkaar te scheiden. Denk hierbij bijvoorbeeld aan kinderen die spontaan kunnen uittreden. Het verschil zit hem in de keuzevrijheid. Kinderen die niet gearde zijn, maken geen keuze. Ze verblijven voor een deel buiten zichzelf, terwijl een kind dat uittreedt uit eigen vrije wil het lichaam kan verlaten.

Gevolgen van niet gearde zijn

Een min of meer slechte integratie tussen lichaam en ziel heeft uiteraard gevolgen. Een kind dat, letterlijk, niet zo lekker in zijn vel zit, kan verstandelijke en lichamelijke problemen krijgen, afhankelijk van de mate waarin de integratie is gestagneerd. Problemen komen dan ook in allerlei gradaties voor, van nauwelijks waarneembaar tot een situatie waarin iemand niet meer in het dagelijks leven kan functioneren.

Verminderde ontwikkeling van de interactie tussen zintuigen en het bewegingsapparaat

Kinderen die niet goed gearde zijn, hebben minder gevoel voor hun eigen lichaam en kunnen hierdoor zintuiglijke ervaringen niet vertalen naar een zinvolle reactie.

Om optimaal te kunnen functioneren is het nodig dat zintuiglijke ervaringen goed verwekt worden zodat je op de juiste manier kunt reageren. We noemen dit proces de senso-motorische integratie. Het zenuwstelsel heeft tot taak deze senso-motorische integratie goed te laten verlopen. Niet goed gearde zijn heeft helaas een minder gunstig effect op het functioneren van het zenuwstelsel.

Minder goed gearde kinderen hebben dan ook vaak problemen met één of meer zintuiglijke systemen (horen, ogen, evenwicht, spiergevoel of het tastgevoel). Het raakt in deze systemen "overprikkeld" of juist "onderprikkeld".

Onderprikkeling uit zich in een sterke behoefte aan lichamelijke contacten, visuele prikkels, auditieve prikkels en beweging; kortom alles wat ze met hun lijf kunnen doen om in contact te komen met de wereld. Overprikkelde (of overgevoelige) kinderen kunnen niet tegen harde geluiden, worden misselijk in de auto en kunnen bepaalde kleding niet verdragen. Ze vinden het niet fijn met hun handen in de klei te wroeten omdat dit zo'n een raar gevoel geeft. En omdat ze een labiel gevoel voor evenwicht hebben, kunnen ze niet over een balk lopen. Het is ook mogelijk dat een kind moeite heeft met het verwerken van visuele prikkels omdat het de verschillende stukjes visuele informatie niet goed met

elkaar kan verbinden. Dit kan onder andere leiden tot lees- en spellingsproblemen. Denk ook aan de situatie waarbij een kind een bal wel kan zien aankomen, maar niet kan leren hem te vangen of aan een situatie waarbij een kind niet kan leren fietsen of zwemmen.

Lichamelijke en psychische gevolgen

Nieuwetijdskinderen zijn vatbaar voor psychische klachten. Een aantal van deze klachten zijn in deze brochure al genoemd. Veel psychische klachten komen voort uit een onvermogen zich te aarden. Kinderen die zich onveilig voelen en angstig zijn, aarden niet zo makkelijk. Een snel toenemend aantal kinderen voelt zich momenteel niet zo veilig. Het aantal kinderen met psychische klachten neemt hand over hand toe. Deze klachten variëren van faalangst, eenzaamheid, heimwee en onzekerheid tot ernstige klachten als depressies, agressie, angst, dissociatie, schizofrenie of paranoïde stoornissen.

Zo zijn kinderen met fobieën, zoals smetvrees, hun vertrouwen in het leven kwijt geraakt. Zij zien in bacteriën een reële en ernstige bedreiging voor hun gezondheid en in hun persoonlijke overleving. Hun bestaansangst drukt zich uit in een fobie, maar dat had ook even goed een depressie kunnen zijn.

Manische kinderen denken dat ze alles kunnen en verliezen hierbij hun grenzen uit het oog. Deze kinderen hebben op enig moment zo'n sterk gevoel van verbinding met alles, dat ze de grenzen volkomen uit het oog verliezen. Kinderen kunnen een poging doen tot zelfdoding omdat ze wanhopig zijn over de toestanden in de wereld en omdat ze niet weten wat ze kunnen doen om de wereld wat beter te maken.

Nieuwetijdskinderen die in de psychiatrie terechtkomen, kunnen alleen geholpen worden wanneer de behandelende arts begrip heeft voor het feit dat zijn patiënt niet goed geaard is of dat de ziel pijn heeft. Wanneer zijn behandeling daar niet op gericht is, is hij alleen maar bezig met symptoombestrijding.

Kinderen bij wie lichaam en ziel uit balans raken, kunnen allerlei kwalen krijgen. Over de relatie tussen lichaam en ziel zijn al diverse boeken geschreven. Daarin wordt inzichtelijk gemaakt dat er een directe relatie is tussen de lichamelijke klachten en pijn van de ziel. Het gaat te ver om in deze brochure allerlei klachten te noemen en het is ook niet nodig. Wij raden u aan om uit onze literatuurlijst een boek over dit onderwerp te kiezen.

Mindere goede sociaal-emotionele vaardigheden

Kinderen die minder goed geaard zijn, begrijpen vaak hun eigen emoties en die van anderen niet zo goed. Ze hebben wat meer moeite in de omgang met anderen. Dit uit zich in een groot aantal verschijnselen. Sommige kinderen weten bijvoorbeeld niet zo goed wat anderen nodig hebben om een goed gevoel te krijgen over een relatie.

Als ze emoties niet zo goed begrijpen, raken ze al gauw in anderen teleurgesteld. Boosheid of afwijzing raakt hen diep omdat ze onvoldoende in de gaten hebben dat deze emoties voor anderen een minder diepgaande betekenis hebben dan voor hen zelf. Ze voelen zich met andere woorden snel in hun bestaansrecht aangetast. Soms uit dit zich in "alles of niets"-situaties. Ze gaan intense bindingen aan met mensen bij wie ze zich veilig voelen, maar wijzen de ander resoluut af als ze teleurgesteld worden.

PDD/NOS

Soms wordt bij deze kinderen de diagnose PDD/NOS gesteld. Dit staat voor Pervasive Development Disorder/Not Otherwise Specified. Het is een aan autisme verwante stoornis. We noemen deze stoornis met name omdat deze diagnose steeds vaker gesteld wordt. Één van de kenmerken van deze stoornis is het niet begrijpen van emoties als boosheid, angst en genegenheid. Maar ook hier gaan wij er, net als bij ADHD, van uit dat de bepaalde verschijnselen niet altijd op een hersenstoornis hoeven te duiden. Moeite hebben met aarden en daardoor over minder sociaal-emotionele vaardigheden beschikken, is toch iets heel anders. Dientengevolge moet de behandeling ook anders zijn.

Minder controle over paranormale vermogens

Sommige kinderen kunnen hun psychische grenzen niet altijd sluiten voor paranormale ervaringen. Ze beseffen nog niet dat ze zelf een keus hebben. Wanneer kinderen minder goed aarden, blijft de ziel als het ware hangen tussen een energetische en een stoffelijke werkelijkheid. Een kind dat na een jaar of zeven nog onvoldoende geaard is, ontwikkelt op den duur ook minder gevoel voor de eigen identiteit. Daarnaast is het ontwikkelen van allerlei menselijke vaardigheden lastig wanneer je minder goed met jezelf en je omgeving in contact staat.

Minder goed geaarde kinderen kunnen zich onveilig en angstig voelen wanneer ze de werkelijkheid als bedreigend ervaren. Op paranormaal niveau heeft dit tot gevolg dat ze minder prettige paranormale ervaringen kunnen hebben. Zo gaan sommige, uit angst voortkomende, psychische klachten gepaard met wat ze in de psychiatrie auditieve of visuele wanen noemen en in de esoterie gedachtevormen. Deze paranormale indrukken zijn niets anders dan weerspiegelingen van de eigen diepe angsten en onzekerheden en kunnen dientengevolge echt heel naar zijn. Wie ooit wel eens een horror-film heeft gezien, begrijpt welke vorm deze angst kan aannemen.

Helpen met aarden

Liefdevolle en veilige omgeving

Er is een aantal manieren waarop je kinderen kunt helpen met aarden. Één hiervan is het bieden van een liefdevolle en veilige omgeving. Kinderen die in een veilige en stabiele omgeving worden grootgebracht, vinden het wat gemakkelijker zich te verbinden met hun lichaam en met de aardse werkelijkheid.

Stabiliteit en veiligheid kan worden vorm gegeven door ritme in de dag aan te brengen, door duidelijk te zijn en door het stellen van grenzen.

Emotioneel gevoelige kinderen kun je helpen door ze te leren hoe mensen met elkaar omgaan en door ze te leren zich veilig te voelen bij hun eigen emoties.

Overgevoelig kinderen kun je heel concreet ondersteunen door ze te beschermen tegen te veel prikkels. Wanneer kinderen snel verward raken van harde geluiden of fel licht, doen zachte muziek en een dimmer op de lampen wonderen. Er zijn scholen waar men kinderen, die snel uit hun concentratie raken van geluid, aanraadt gebruik te maken van oordopjes.

Een kind dat nog erg open staat voor visuele indrukken, kan bijvoorbeeld erg onrustig worden van een rommelige kamer, een overdadig gedekte tafel, elkaar snel opvolgende televisiebeelden, plotselinge veranderingen, of een grote drukke winkel.

Rust en regelmaat

Voorkomen of vermijden van overprikkeling kan een kind helpen tot rust te komen. Daarnaast is rust zelf van belang. Sommige kinderen trekken zich terug, maar andere kennen hun grenzen niet meer wanneer ze moe zijn. Kinderen die hun grenzen laten vallen hebben weinig bescherming tegen zintuiglijke en buitenzintuiglijke indrukken.

Rustpunten op de dag en voldoende slaap zijn dan ook van groot belang.

Lichamelijke ondersteuning

Ouders kunnen kinderen helpen te aarden door ze dingen met hun lijf te laten doen of door met ze te stoeien en ze te knuffelen.

Sommige kinderen hebben echter meer nodig dan een beschermende liefdevolle omgeving. En ook al doen ouders nog zo hun best; sommige kinderen aarden maar moeilijk.

Beschermen biedt geen structurele oplossing. Soms is hulp van buiten nodig, bijvoorbeeld lichaamstherapie als een kind een probleem heeft in de sensomotoriek.

In het geval van lees- en spellingsproblemen kan een optoloog (niet een oogarts) bepalen of ze worden veroorzaakt door problemen met de verwerking van visuele prikkels. Er zijn oefeningen om kinderen te helpen, als dat inderdaad het geval is.

Andere therapeuten, zoals sommige fysiotherapeuten, osteopaten en kinesiology, kunnen constateren of een kind wel een goed spiergevoel heeft of zich goed beweegt. Ook zij kunnen door middel van oefeningen helpen.

Psychische ondersteuning

Een kind met psychische problemen kan naast lichaamstherapie ook baat hebben bij gedrags-, gespreks- of hypnotherapie. In deze therapieën kunnen kinderen

zichzelf leren kennen en de aangeleerde angsten, vastzittende emoties en beschadigde overtuigingen kwijt raken. Een hulpverlener die Kinderen die hun grenzen laten vallen hebben weinig bescherming tegen (buiten)zintuiglijke indrukken

Ondersteuning bij paranormale ervaringen

Ook kinderen die te zeer openstaan voor paranormale ervaringen hebben baat bij een liefdevolle omgeving en allerlei lichaamstherapieën. Daarnaast is het van groot belang dat deze kinderen geholpen worden met het ontwikkelen van een sterke eigen identiteit. Ze moeten zich met andere woorden meer bewust worden van het eigen ik.

Wanneer je bewust bent van je eigen ik, kun je vragen beantwoorden als: wie ben ik, wat wil ik, wat zijn mijn overtuigingen, wat zijn mijn verwachtingen, wat is mijn seksuele voorkeur, wat is mijn toegevoegde waarde en welke plaats neem ik in de maatschappij in? Het kunnen beantwoorden van zulke vragen is van belang voor het ontwikkelen van een eigen identiteit.

Kinderen zoeken in hun puberteit naar zulke antwoorden, maar kinderen die minder goed geaard zijn, hebben onvoldoende zicht op hun identiteit. Ze voelen zich verbonden met alles, waardoor ze zich minder verbonden voelen met hun eigen lijf en leven. Toch is het hebben van een eigen identiteit noodzakelijk als het kind controle wil krijgen over paranormale vermogens.

Een kind met een goed beeld van het eigen ik heeft inzicht in zijn paranormale vermogens. Het snapt hoe deze vermogens werken en waarom deze vermogens er zijn. Hierdoor krijgt een paranormale ervaring een zinvolle betekenis en wordt deze goed verwerkt.

Een kind dat zichzelf kent, weet bijvoorbeeld of een plotseling opkomende hoofdpijn bij hem zelf hoort of bij een ander. Simpelweg weten dat een hoofdpijn niet van jezelf kán zijn, is in het geval van een paranormale ervaring al voldoende om de pijn weg te krijgen.

Hoe minder je weet wie je bent, hoe meer je de pijnen, maar ook de beelden, angsten, emoties en gedachten van andere mensen zult interpreteren als afkomstig van jezelf.

Een kind dat geen controle heeft over zijn paranormale ervaringen, maar er telkens, ongevraagd en onnodig, mee geconfronteerd wordt, trekt geen grens tussen zichzelf

(het ik) en de energetische werkelijkheid. Het staat onbegrensd open voor de overdracht van energie. Overdracht van energie is de basis van een paranormale ervaring. Een grens trek je door je bewust te zijn van je ik. Het ik bepaalt wanneer er tijd en ruimte is voor paranormale ervaringen. De ziel bepaalt wanneer er tijd en ruimte is voor spontane paranormale informatie. Deze informatie dient zich aan wanneer dit voor iets of iemand van belang is. Denk bijvoorbeeld aan levensbedreigende situaties of aan informatie die hoe dan ook voor jezelf of anderen van belang is.

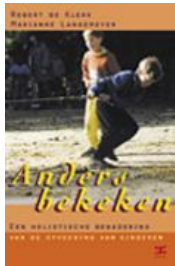
Een kind met een gevoel voor het ik kan dus onderscheid maken tussen zichzelf en de rest waardoor het niet ongevraagd geconfronteerd wordt met allerlei paranormale informatie.

In een harmonieuze situatie staat het kind op zielsniveau in verbinding met alles, waardoor het paranormale informatie krijgt op het moment dat dit nodig is.

Verder lezen

Op www.nieuwetijdskinderen.nl, de website van de Stichting Nieuwetijdskinderen, staat veel algemene informatie, aangevuld met artikelen, ervaringsverhalen, de activiteiten-agenda en een leeswijzer met inspirerende boeken.

Uit het werk van de Stichting Nieuwetijdskinderen zijn ook een aantal boeken ontstaan. Deze zijn verkrijgbaar bij de boekhandel of rechtstreeks via www.nieuwetijdskinderen.nl:

Anders bekeken

Een holistische benadering van opvoeding

Door Robert de Klerk en Marianne Langemeijer

Uitvoering: paperback

Aantal pagina's: 191

ISBN 9789021543758, prijs € 17,50

Ouders, onderwijskrachten en hulpverleners hebben steeds vaker te maken met kinderen die opvallen door 'apart' gedrag, wijze uitspraken of grote gevoeligheid. Men beseft dat zij een andere aanpak nodig hebben, maar welke? *Anders bekeken* gaat over een nieuwe, holistische manier van opvoeden, die uitgaat van de unieke kwaliteiten van elk kind. Pas als die worden erkend, kan een kind zich wezenlijk ontplooien.

Wat kun je zelf je kinderen bieden?

Hoe kun je hen begeleiden zodat zij hun kwaliteiten ten volle kunnen ontwikkelen?

Wanneer roep je hulp in?

Welke therapie is sluit dan het beste aan bij de hulpvraag?

Hoe weet je of iemand een goede therapeut is?

En wat gebeurt er eigenlijk in zo'n therapeutische sessie?

Op deze en veel andere vragen geeft dit boek verrassende en nieuwe antwoorden.

In de eerste hoofdstukken wordt ingegaan op bewustzijnskwaliteiten van kinderen, opvoedingsvraagstukken, gezinssituaties en therapeutische hulp. In de overige hoofdstukken staan de persoonlijke ervaringen van kinderen, ouders en een aantal gespecialiseerde therapeuten centraal. Aan de hand van specifieke hulpvragen passeren vele onderwerpen de revue. Van huilbaby tot 'probleempuber', van slaapproblemen tot leerproblemen, van beelddenker tot intellectueel hoogbegaafd kind – maar dan anders bekeken.

Nuchter en informatief, ontroerend en betrokken, tot nadenken stemmend, diepgravend: ieder praktijkverhaal is anders, maar wat hen verbindt is een inspirerende, holistische visie op kinderen en hun kwaliteiten.

Nieuwetijdskinderen

Het intuïtieve kind in gezin, onderwijs en hulpverlening

Carla Muijsert

Uitvoering: paperback

Aantal pagina's: 175

ISBN 978020282368, prijs € 13,50

De kinderen van deze tijd zijn 'anders'. De kenmerken, eigenschappen en gedragsuitingen die ze laten zien horen bij een spiritueel mensbeeld. In dit boek wordt op een heldere wijze uiteengezet wat dit precies betekent.

Het gedrag van kinderen is hierbij als uitgangspunt genomen. We kunnen er niet onderuit, dat steeds meer kinderen met hun uitspraken en handelingen ons iets proberen duidelijk te maken. Spiritualiteit wordt hier heel concreet benaderd; vanuit de ervaringen met kinderen in het dagelijks leven.

De kinderen van vandaag staan op een geheel Eigen Wijze in het leven. Ze maken ons duidelijk dat ze eerder vanuit hun intuïtie dan vanuit een verstandelijk beredeneren leven, dat ze de wereld beschouwen als een groot organisch geheel en dat ze zich heel bewust zijn van zichzelf. Uiteraard is het nodig hier in onze gezinnen, in het onderwijs en in de hulpverlening rekening mee te houden. Doordat dit niet altijd gebeurt komen meer en meer kinderen in de problemen.

Intuïtieve kinderen hebben prachtige kwaliteiten, maar deze moeten wel herkend en erkend worden. De meest dwingende eis die ze aan ons stellen is of ze zichzelf mogen zijn. De kinderen van vandaag passen niet altijd in ons maatschappelijk model. Als we dit wel van hen verwachten, zijn daar consequenties aan verbonden. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het toenemend aantal kinderen dat in het onderwijs met leer- en gedragsproblemen buiten de boot valt. Het blijkt ook uit het toenemend aantal kinderen dat in de hulpverlening terecht komt met verschijnselen van dyslexie, van ADHD of van autisme. Vreemd genoeg zien we dus de groep zogenoemde 'probleemkinderen' met de dag groter worden, terwijl we juist zulke mooie kinderen hebben! Wat zij ons laten zien is echter vaak niet meer dan een signaal voor de omgeving. Met dit boek wordt het mogelijk dit signaal beter te begrijpen.

Tenslotte

In een harmonieuze situatie staan kinderen dicht bij een geestelijke werkelijkheid en de wijze waarop zij zich uiten is een weerspiegeling van deze werkelijkheid.

Zolang kinderen in hun waarde gelaten worden zullen ze sterk genoeg zijn om een weerspiegeling van deze werkelijkheid te blijven ook als ze volwassen worden.

Deze mensen zijn evenwichtig omdat ze eenlijnigheid hebben bereikt tussen de twee werelden die ze zo goed kennen: de aardse en de geestelijke.

